

عنوان مقاله:

شهر و مسائل محیط زیست در برنامه چهارم توسعه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی دو سالانه انجمن متخصصان محیط زیست ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رحیم رضایی - کارشناس دفتر امور علوم، تحقیقات و فناوری - سازمان مدیریت و برنامه ریزی

خلاصه مقاله:

شهرنشینی در جهان امروز رو به گسترش است. براساس برآوردهای سازمان ملل تا سال 2025 بیش از 70% جمعیت کره زمین شهرنشین خواهد شد. جمعیت شهری ایران نیز همانند جمعیت شهری جهان رو به افزایش است. براساس پیش بینی ها، در سال 1400 بیش از 70 درصد جمعیت ایران در شهرها ساکن خواهند شد و تعداد کلانشهرها، شهرهای میلیونی، نیز افزایش خواهد یافت. افزایش جمعیت شهری به نوبه ی خود باعث افزایش میزان مصرف مواد اولیه، خودروها، انرژی و ... می شود که نتیجه آن آلودگی محیطی، آبی، هوایی و گسترش انواع بیماری های ریوی و ... است. به خاطر اهمیت محیط زیست در بقاء، تمام کشورهای جهان در تلاش اند، به نحوی احسن از محی طزیست حفاظت کنند. بنابراین سیاستها و برنامه هایی در این راستا تدوین و اجرا می کنند. در ایران هم، برنامه ها و سیاستهای محیط زیست در بطن سیاست ها و برنامه های کلان کشور (برنامه های اول، دوم، سوم و چهارم) قرار گرفت ه اند، لذا سیاستهای زیست محیطی در طول برنامه جهت بهبود و ارتقاء وضعیت محیط زیست اجراء میشوند. در این مقاله سعی شده است، که ضمن ارزیابی اجمالی برنامه ه تدوین و اجراء شده مربوط به محی ط زیست در برنامه سوم، سیاستهای محی طزیست برنامه چهارم را مورد بررسی قرار دهد و راهکارهایی برای پیشبرد آن ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

برنامه، راهبرد، محیط زیست، شهر، حمل و نقل، هویت شهر، کالبد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/13968>

